

עפ"ת 48646/08-15 - בן אברהם משה - התייצב נגד משרד התחבורה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

03 דצמבר 2015

עפ"ת 48646-08-15 משה

ת.ז. תת"ח 5949-09-15

023717846

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף

המערער

בן אברהם משה - התייצב
על-ידי ב"כ עו"ד נחום רויטל

נגד

המשיבה

משרד התחבורה
על-ידי ב"כ עו"ד אגנס הרש

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בבית משפט קמא בכך שהסיע נוסע כשהוא נוהג במונית מבלי שהפעיל את המונה ובשתי עבירות נלוות של התנהגות שאינה הולמת נהג המורשה להסיע נוסעים ברכב ציבורי, וגביית שכר הסעה שלא כדין.

לאחר שמיעת הראיות הרשיע בית משפט קמא את המערער בכל המיוחס לו, ובגזר הדין הטיל עליו התחייבות של 7,500 ₪ למשך שלוש שנים, פיצוי המתלונן, הנוסע במונית, בשיעור של 300 ₪, וקנס של 4000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתם.

הערעור הוא רק על גזר הדין, אך על כל רכיביו.

ראשון, אדחה את הערעור לעניין הפיצוי שחויב בו המערער לשלם לעת/2, המתלונן, ולו בשל העובדה שאותו אדם שזכה לפיצוי בבית משפט קמא לא צורף כמשיב לערעור, ולכן לא ניתן לדון בעניין זה כלל.

שנית, אדחה את יתר רכיבי הערעור. עסקינן בעונש אשר מצוי בלב לבו של המתחם בעבירות מעין אלה, זאת פסיקתם של בתי המשפט בעבירות אלה - הטלת קנסות גבוהים ברמה של הקנס שהוטל על המערער. בית משפט קמא לא החמיר עמו יתר על המידה, התחשב בעובדה שעברו נקי וביתר נסיבותיו האישיות.

ההלכה היא שאין ערכאת הערעור באה במקומה של הערכאה הדיונית. ערכאת הערעור תתערב בענישה המוטלת על-ידי הערכאה הדיונית רק מקום וערכאה זו סוטה באופן ניכר מהעונש ההולם, ובוודאי שאין זה המצב במקרה שבפנינו.

עמוד 1

אפנה למשל לע"פ 512/13, פלוני נ' מדינת ישראל (04.12.13): "נקודת המוצא בסוגיה שלפנינו נשענת על ההלכה, לפיה, ככלל, אל לה לערכאת הערעור להתערב בעונש שהושת על הערכאה הדיונית, אלא אם כן מדובר בסטייה מהותית ממדיניות הענישה הראויה, או כאשר מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את הדבר..."

הערעור נדחה.

ניתן והודע היום, כ"א כסלו התשע"ו,
03/12/2015, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידי נופר דויד